

J. Nielsen: Da det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen) allerede har omtalt det Punkt, jeg havde tænkt at tale om, kan jeg indskrænke mig til at supplere hans Udtalelser med nogle enkelte Bemærkninger. Jeg sigter herved til de allernyeste Beregninger, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har foretaget over Skattelovenes Virkninger paa den tit nævnte Grev A. Han indledede sine Bemærkninger i Eftermiddagsmødet med at erklære, at han savnede det Materiale, som låa til Grund for de anstillede Beregninger. Da dette Materiale jo er et absolut nødvendigt Grundlag for overhovedet at kunne foretage nogen Beregning over Skattelovenes Virkninger paa en enkelt bestemt Mand, kan jeg forstaa, at denne Mangel maa være et meget dybt følt Savn hos det ærede Medlem, og jeg antager, at denne Hovedmangel maa være den egentlige Aarsag til, at for hver Gang han foretager en ny Beregning, kommer han ogsaa til et meget vidt forskelligt nyt Facit. Til Trods for Mangel paa Materiale fortsætter det ærede Medlem jo lige fuldt Beregningerne, gætter sig frem eller famler sig frem i Blinde. Han gættede saaledes paa, at Skovskylden ikke var medregnet i den Skattelettelse, som denne Grev A. vilde faa. Deri tager det ærede Medlem nu fuldstændig fejl. Jeg ved fra personlig Samtale med den nævnte Ordfører oppe i Landstinget, at han netop har medregnet Skattelettelsen ogsaa for Skovskylden. Derimod medregnede han ikke Forandringen i Beskatningen af hans Tiendehartkorn. Hvis han havde medregnet dette, saa vilde Grevens Tab ikke have været 10,000 Kr. eller lidt derover, men 13,000 Kr. Jeg har disse Oplysninger fra saa paalidelig Kilde, som de overhovedet kunne have.

Dernæst mente det ærede Medlem, at man i Beregningen for Grev A. havde glemt at medtage hans Skattelettelse for Kommunen. Ja, Ordføreren oppe i Landstinget medtog den ikke, saa vidt jeg ved, fordi det overhovedet er meget vanskeligt at foretage nogen Beregning over Skattelovenes Virkninger med Hensyn til den kommunale Skat, fordi de ere afhængige af saa mange lokale Forhold, at det er meget vanskeligt at træffe et Eksempel, som kan staa som en almindelig Type eller Regel for Skattelovenes Virkninger. Men alligevel har Godsforvalteren, som jo har foretaget disse Beregninger, ikke glemt at medtage Grevens Skattelettelse ved den kommunale Beskatning, og Resultatet af

Beregningerne, saaledes som Forholdene ere i Grevens Hjemsteds Kommune, er, at han taber — jeg understreger Ordet taber — 11,000 Kr. ved sin kommunale Skat. Det samlede Resultat for Grev A. er og bliver altsaa saadan noget som et Tab af noget over en Snes Tusind Kr.

Det ærede Medlem mente, at Grev A. ikke kunde have 450,000 Kr.s Indtægt aarlig. Han gik ud fra, at han stod kun ansat i Københavns Skattebog til 200,000 Kr.s aarlig Indtægt, og det ærede Medlem underbyggede denne Antagelse af, at disse 200,000 Kr. maatte være de rigtige, med, at han ikke kunde tænke sig, at Greven vilde unddrage Københavns Kommune 7,500 Kr. aarlig; det kunde han ikke tænke sig, at han vilde, hverken som Lensgreve eller Adelsmand. Hvis Greven nu ikke selv havde opgivet sin Indtægt, var dette jo meget smukt og kønt tænkt om en Greve. Men det har han nu. Nu vil jeg tillade mig at rette dette bestemte Spørgsmaal til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds: Betaler denne Grev A. overhovedet nogen Indkomstskat til Københavns Kommune? Efter de Oplysninger, jeg har faaet, betaler han nemlig ikke en rød Øre i Indkomstskat her i København og har aldrig betalt det, og i saa Fald er der altsaa ikke Tale om at unddrage Københavns Kommune 7,500 Kr., nej, ikke en Gang en eneste rød Øre. Thi hvis dette er rigtigt, hvad jeg, som sagt, har al god Grund til at tro, saa mener jeg, at han baade som Lensgreve og Adelsmand meget vel kan forsvare baade for sin Ære og sin Samvittighed at lade det ærede Medlem som Borgerrepræsentant mere sig med at ansætte Greven i Københavns Skattebog til, hvad han saadan synes kan være passende. Der sker ingen som helst Skade derved, idet han jo ikke unddrager sig noget, det influerer hverken paa Københavns Kommunekasse eller paa Grevens Kasse.

Saa mente det ærede Medlem, at det var et daarligt Eksempel at regne med Grev A. paa Grund af den ekceptionelt store Formue, han sidder inde med. Se, det kunde der jo godt være noget i, at det er ingen almindelig Mand, og altsaa heller ikke et almindeligt Eksempel. Men da nu Skattereformens Modstandere, deriblandt ogsaa det ærede Medlem, ikke alene omtalte Skattereformens Virkninger for Godsejerne i Almindelighed, men ganske specielt fremhævede de store Statsforæring og flotte Gaver, som netop Grever og Baronér faa — det er blevet fremhævet